

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopadena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Lehan na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Kraškim in vipavskim volivcem!

Dne 23. t. m. Vam bo še enkrat stopiti na volišče. Gre se za to, ali oddaste svoj glas kandidatu prave slovenske ljudske stranke na Goriskem, dr. Laharnarju, ali pa stranki ljudstvu neprijaznih ljudi, stranki, ki je ščitila kmečko oderušstvo, liberalni stranki in njenemu kandidatu Štreklju. Povsod po slovenski domovini zmagujejo močje krščanskih načel, ki jih zastopa tudi dr. Laharnar. Izvoljen ni na slovenski zemlji še noben poslanec, ki bi bil Štrekljevih liberalnih načel. Pomislite! Kaj bo mogel Štrekelj za Vas storiti v državnem zboru? Vsi drugi slovenski poslanci bodo združeni v državnem zboru v skupnem klubu, edino le Štrekelj bo osamel.

Volivci! Ali bo to Vam v korist? Ali Vam bo tak poslanec mogel pomagati?

Goriška okolica in gore so izvolile močje krščanskih načel. Tudi na Vipavskem je Laharnar dobil večino. Ali naj se edini Kras postavi proti celi deželi. Ne! Edino le v složnem delovanju bodo slovenski poslanci kaj dosegli! Če pa bo na Krasu izvoljen Štrekelj, ki bo deloval na drugem programu, složno delo ne bo mogoče, in to bo škoda za volivce!

V imenu Vaše lastne koristi Vas pozivljemo, volivci s Krasa in Vipave, da dne 23. maja oddaste svoje glasove

dr. Petru Laharnarju.
Zanj v boj!

Nove laži Gabrščekove „Soče“.

Zadnja številka „Soče“ že zopet kar mrgoli nesramnih laži. Taka laž je n. pr. trditve, da se je v „Soči“ samo pojasnjevalo, kaj je razporoka, a da se

nihče ni ogreval za njo. Pa še kako se je „Soča“ ogrevala za razporoko! Slikala je z živimi barvami, koliko trpita sodnijsko ločena zakonska, ker ne smeta skleniti novega zakona; naštevala je prednosti, ki jih ima razporoka; imenovala je nerazdružljivi katoliški zakon „zastareli zakon srednjeveškega sistema“ in trdila je, da je nerazdružljivi zakon za mnogo tisoč ločenih pravo pravcato prokletstvo in največja nesreča („Soča“ z dne 5. marca t. l.)

Ko so se lani podpisavali protesti proti razporoki, je „Soča“ pozivala naše ljudstvo, naj nikakor ne podpisuje teh protestov, duhovnike pa, ki so se potegovali za katoliški zakon, je imenovala sleparje.

Poglejmo sobotno „Sočo!“ Na tretji strani strani trdi, da je razporoko le stvarno pojasnjevala, da se pa ni za njo ogrevala; na četrti strani pa zagovarja v članku „Vera in politika“ — razporoko. V tem članku se „Soča“ jezi, da se duhovščina poteguje za nerazdružljivost zakona, in čvaka, da so bili vsi tisti, kiso lani podpisavali proteste proti razporoki — za razdružitev katoliškega zakona. Ko je zapisal Gabrščekov list to gorostasno laž in hudobijo, pravi, da so vodili duhovniki naše ljudstvo za nos, ko je podpisavalo proteste proti razporoki. Za kaline dostavlja še opazko, da ne bo postava za razdružitev zakona nikdar silila, naj kdo zapusti svojo zakonsko polovico! Še to bi manjkalo! H koncu svetuje „Soča“ duhovnikom, naj se zavzamejo za odpravo celibata, češ, potem se bo smelo v Avstriji 50 tisoč duhovnikov in redovnikov ženiti — in tako se prostitucija izdatno poizgubi. Dovolj o tej gnusobi!

Dokazali smo, da je „Soča“ bila do zdaj vedno za razporoko. „Soča“ pa je glasilo narodno-napredne stranke in lastnina A. Gabrščeka, ki je načelnik te stranke. Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke je postavil v seji 11. aprila t. l. Alojzija Štreklja za kandidata, ki bo moral, kakor piše „Soča“ z dne 25. aprila t. l., v zadevi razporoke tako glasovati, kakor sklene zbor Gabrščekovih zaupnikov. To naj volilci na Krasu in Vipavskem dobro premislijo, preden oddajo prihodnji četrti svoj glas.

ki so plavale s šumom in pluskanjem skozi trstje proti sredi, kako so se zbirali na obzorju preteči, beli, kopasti oblaki, kako se je polagoma zopet razpuščala glina, ki jo je bila prinesla mreža k bregu, in kako sem slišal vnovič šetaje po jezi, udarce pralca, ki so se širili doli po ribniku.

A ta pralec doni — kakor da donita dva skupaj, vbrana v terco, in ta glas me muči in utruja, tem bolj, ker vem, da je ta pralec — zvonček, in Fjodor Filipič ga ne prisili, da bi vtihnili. Kakor kaka priprava za trpinčenje pri sodniškem izpraševanju mi stiska ta pralec nogo, v katero me zebe... zadremal sem.

Zbudil sem se, ko sem spazil, da dirjamo zelo živahno in sta govorila dva glasova prav blizu mene.

— Slišiš, Ignacij, no... Ignacij! — je govoril glas mojega voznika. — Vzemi popotnika k sebi, je vseeno, ali ga voziš ti ali jaz, čemu naj gonim zamanj! Vzemi!

Glas Ignacijev odgovarja poleg mene:

— Kaj misliš, da mi je to v za-

V sobotni „Soči“ čitamo: „V naprednih hišah je vera doma, pri nas se moli — pri klerikalcih pa ne, klerikalci so brezverci! To je res! Zato pa tudi ne bomo volili Plahajnarja, kandidata hinarcev, licemercev, brezvercev in krivo-vercev!“

Očetu te predebele, preneumne laži svetujemo, naj pazi, da ga ne pobere „ta rogati“.

**

„Soča“ piše: „Politikujoči duhovniki se smejejo med seboj, kako imajo ljudi za norca s svobodno šolo in razporoko. Nekdo jih je poslušal v vlaku Vipavske železnice, kako so se pomenkovali, kako se dá voditi ljudstvo za nos v politiki, če se le zine o nevarnosti za vero, čeprav ni nobene take nevarnosti.“

To je zopet peklensko — zlobna laž, s katero slepi „Soča“ volivce. Slične laži je razširjala pred tedni. Trdila je, da je vzoren župnik v hribih na volilnem shodu obsodil dr. A. Gregorčiča; trdila je tudi, da se je izrazil eden izmed „klerikalnih“ kolovodij v Gorici, da bi on ne glasoval za Gregorčiča, ko bi volil na Tolminskem. Obakrat smo „Sočo“ pozvali, naj imenuje dotičnika; dostavili smo, da jo imenujemo že naprej nesramno lažnico, če tega ne stori. „Soča“ je do zdaj molčala, in tako ostala lažnica.

Tudi v tem slučaju kličemo „Soči“: Na dan z imeni duhovnikov, ki se smejejo med seboj, kako imajo ljudi za norca s svobodno šolo in razporoko! Na dan z imenom tiste osebe, ki je v vlaku Vipavske železnice poslušala duhovnike, kako so se pomenkovali, kako se dá voditi ljudstvo za nos v politiki! Če bo „Soča“ zopet molčala, jo imenujemo zopet že naprej nesramno lažnikvo in slepiko naših volilcev.

„Soča“ pravi, da Štrekelj ni Gabrščekov kandidat in da so ga postavili za kandidata volilci v Sežani in pri Rebku, oziroma da ga je postavilo ljudstvo!

Ubogi načelnik narodno-napredne stranke, uboga stranka! Izvrševalni odbor te stranke je proglasil v seji 11. aprila kandidata Gabrijelčiča, Gruntarja in Alojzija Štreklja ter pozival v volilnem oklicu volilce, naj oddajo svoje glasove za te tri kandidate na-

bavo, odgovarjati za sivca... Postaviš pol štofa?)

— Da, pol štofa!... pa še kosuško**)

— Brž, hitro! — kriči drugi glas.

— Ah, konje hočejo mučiti za kosuško!

Odkrijem si oči. Še vedno mi mrgoli pred očmi isti padajoči sneg, isti vozniki so na konjih, a zraven sebe ugledam še nekaj kakor sani. Moj voznik je bil dotekel Ignacija in tako smo vozili nekaj časa vstrie. Neglede na to, da svetuje glas iz drugim sanij, naj me ne sprejme za manj kakor za cel štof, ustavlja Ignacij zopet svojo trojko.

— Premišli, tako je, tvoja sreča! Ko končamo zjutraj potovanje, postaviš kosuško. Ali je kaj dosti tovorov?

Moj voznik skoči v sneg s čilostjo, ki bi mu je nikdar ne pripisoval, se mi pokloni in prosi, naj prešedem k Ignaciju. Bil sem popolnoma zadovoljen. Videla se je, da je bogaboječji mužiček tako zadovoljen, da mora izliti na kogarsibodi svojo hvaležnost in radost, klanja se, zahvaljuje se, meni, Aljoški, Ignaki.

*) štof = 1/23 l.

**) kosuška = 1/4 štofa.

rodne-napredne stranke. In glejte! Ta popolnoma diskreditirana stranka zatajuje zdaj svojega kandidata Štreklja, ker se boji, da mu bo s svojim priporočilom le škodovala!

**

Sobotna „Soča“ pravi tudi, da Štrekelj ne bo osamljen v državnem zboru, ter sanja o nekem klubu, v katerem naj bi bili zraven Štreklja še ljubljanski župan Hribar, koroški poslanec Grafenauer, štajerski poslanec Roblek, poslanec tržaške okolice dr. Rybač, potem pa še istrski in dalmatinski hrvatski poslanci. Ni treba menda še posebej poudarjati, da je vse to le volilni maneuver, s katerim skuša „Soča“ slepiti vipavske in kraške volivce. Vsi zreli politiki uvidevajo absolutno potrebo skupnega delovanja vseh slovenskih poslancev. Tudi ljubljanski župan Hribar je še dva dni pred državnoborsko volitvijo na shodu v ljubljanskem „Mestnem domu“ izjavil: „Naglašam pa danes znova: Za skupno delovanje vseh slovenskih poslancev v državnem zboru sem bil in sem in bom. S tem bi si naš narod dobil veljavo in ugled na Dunaju. Želeti je, da bi njegova delegacija nastopala kompaktno. Ko je bil ministerski predsednik Badeni v Ljubljani in je pri nas že divjal domači boj, rekel mi je, ko sem bil pri avdijenci pri njem: Nam (to je vlad) je všeč ta prepir, vam je pa v škodo“. In preprič hoče list goriškega nadzdravbarja zanesti s svojim Štrekljem tudi med slovensko delegacijo v državni zbor. Tudi tam naj bi cepili jugoslovanski poslanci svoje moči. Tudi v novem državnem zboru naj bi nastal zopet klubčič brez veljave, brez veljave, brez ugleda, kakoršen je bil klub bivših poslancev Oskarja Gabrščeka, Plantana, Ferjančiča in dr. Ivana Tavčarja?

Strašilo s Šušterskičevim absolutno komando je prav navadno sleparstvo in brezvestno beganje volilcev. Zastopniki obmejnih Slovencev, istrskih in dalmatinskih Hrvatov bodo imeli v bodočem jugoslovanskem klubu ogromno večino. Oni bodo izbirali klubovega načelnika, oni bodo določevali klubovo politiko.

Volilci ajdovskega, komenskega in sežanskega sodnijskega okraja! Volite

— No, torej, hvala Bogu! A kaj je to, gospod očka, pol noči že vozimo, pa sami ne vemo, kam. On nas pripelje do cilja, gospod očka, vrhutega so se moji konji že povsem utrudili.

In prekladal je stvari s prisiljeno marljivostjo.

Medtem ko so oni prekladali, sem dospel po vetru, ki mi je podpiral pri tem, do drugih sanij. Do četrtinke so bile sani zasute s snegom, posebno na oni strani, kjer je bil razprostrti radi vetra plašč dveh voznikov; za plaščem pa je bilo tiho in zavetno. Starec je ležal še vedno tako z nogami na ven, pripovedovalec pa je nadaljeval svojo pravljico: „Ravno tedaj, pravim, ko je prišel general v kraljevem imenu, pravim, k Mariji v ječo, prav tedaj mu je rekla: „General, jaz ne zaupam vate in te ne morem ljubiti — pravim —, ti ne boš moj ljubljeneč, ker moj ljubi je ravno ta princ!“

— „Ravno tedaj...“, je hotel nadaljevati oni, a ko je opazil mene, je molknil hipoma in jel pihati v pipo.

(Dalje pride.)

LISTEN.

Melež.

Povest grofa Leva Tolstoja.
(Dalje.)

In glej, pred seboj vidim svojo dobro, staro tetko v svilnatem krilu, vidim njen lila-solnčnik s franžami, ki je kolikortoliko v popolnem nesoglasji s to grozovito, radi svoje priprosti slikovito smrtjo, in vidim njena lica, pripravljen, da se razjočejo ta hih. Pomnim še izraz razočaranja na tem licu, da ni mogoče vporabiti tu na noben način arnike, in pomnim skeleče-otožno čustvo, katero sem opazil, ko mi je rekla z naivnim egoizmom ljubezni: „Pojva, ljubček moj; ah, kako je to strašno! In vendar ti se še nadalje kopaš in plavaš“.

Spominjam se, kako jarko in žarko je pripekalo solnce na suho, pod nogami v prah drobečo se prst, kako je igralo na ribnikovi površini, kako so zaletele ob bregove velike ščuke in kako so zibale v sredini drobne ribice ribnikovo površino, kako se je vil jastreb visoko pod nebom in obstal nad utvami,

kandidata, ki ne bo rušil skupnega delovanja slovenskih poslancev! In ta kandidat je dr. Laharnar!

S tem si boste koristili sebi, celokupnemu slovenskemu narodu in našim bratom Hrvatom.

Volilni boj.

Shod v Vel. Žabljah.

V soboto zvečer se je vršil lep voliven shod v Vel. Žabljah. Predsedoval je shodu g. župan Vrtovec. Navzoči so bili na shodu skoro vsi vrli volivci iz te občine. Govorila sta dr. Breclj in župni upravitelj Černigoj. Zbor je soglasno pritrdil kandidaturi dr. Petra Laharnarja.

Shod v Lokavcu.

V nedeljo ob 11. uri dopoldne se je vršil voliven shod v Lokavcu v dvorani g. župana Vidmarja. Predsedoval je g. župan Vidmar. Bilo je navzočih nad 100 volivcev. Govorila sta gg. dr. Breclj in župan Vidmar. Kandidatura Laharnarjeva je bila sprejeta soglasno.

Shod v Šmarjah.

V nedeljo ob 3. uri popoldne je bil lep voliven shod v Šmarjah. Prišlo je na shod nad 200 volivcev. Govorila sta gg. dr. Breclj in župnik Kranjc. Laharnarjeva kandidatura je bila pri nas soglasno sprejeta.

Shod v Gabrijah.

V nedeljo ob 5. uri popoldne se je vršil voliven shod v Gabrijah v hiši g. Poljšaka. Prišlo je na shod več ko polovica volivcev iz Gabrij. Zunan pred zborovalnim prostorom pa so razsajali pijani liberalni fantalini pod vodstvom dveh učiteljev. Shod je bil lep in Laharnarjeva kandidatura soglasno in z navdušenjem sprejeta.

Shod v Kamnjah.

V ponedeljek popoldne se je vršil v Kamnjah veličasten voliven shod. Bilo je nad 200 zborovalcev. Predsedoval je g. župan Vodopivec. Govorila sta dr. Breclj in župnik Kosec. Shod je bil veličasten, miren, dostojen in Laharnarjeva kandidatura je bila soglasno in ob velikem navdušenju sprejeta.

Shod v Rihembergu.

Lep voliven shod se je vršil v ponedeljek popoldne v Rihembergu v dvorani hotela Ličen. Govorila sta gg. dež. odbornik prof. Berbuč in drž. poslanec Josip Fon. Bilo je navzočih nad 250 mož, ki so se soglasno izrekli za dr. Laharnarja.

Lep shod v Kostanjevici.

Društvo „Sloga“ je sklicalo za nedeljo dne 19. maja shod volivcev v Kostanjevico ob 10½ uri zjutraj. Na shodu, ki se je vršil v prostorih g. Maksa Furlani, zbralo se je do 200 mož, samih volivcev domačinov in iz bližine. Shodu je predsedoval g. naduč. v p. Trampuž. Prvi je govoril urednik Kremžar o programu „Sloga“. Govoril je nad eno uro in poslušalci so ga večkrat prekinili z odobravanjem. Drugi je govoril Lukežič o delovanju naših poslancev, ki so delali res za ljudstvo. Potem je govoril domači g. vikar Bratina ter pozval navzoče, da se trdno oklenejo naše stranke, ki dela na programu krščanstva. H koncu je govoril še predsednik g. Trampuž, ki je prepričeval navzoče o res rodoljubnem delovanju Laharnarjevem kot bivšem glavarju v Sežani. Z živio-klici na Laharnarja se je lep shod o poudne zaključil. — Kostanjevica je pokazala, da 23. t. m. bo vsa za dr. Laharnarja.

Shod v Temnici.

V nedeljo ob 3. uri pop. se je vršil volilni shod „Sloga“ v Temnici na dvorišču g. Rogelja. Nekateri pijanci so klicali za našimi pristaši, ki so šli na shod živio Tuma, živio Kopač itd. Na shod, na katerem je bilo do 120 volivcev, je prišlo tudi par Strekeljcev, ki so v začetku nekaj ugovarjali, potem pa popolnoma utihnili. Shod je otvoril g. vikar Pipan, ki je predlagal za predsednika shoda I. Pahorja, ki da besedo uredniku Kremžarju, ki v živi besedi nariše libe-

ralno stranko, ki je za svobodno šolo in razporoko. Drugi je govoril Lukežič ter pojasnil krivične napade na Laharnarja v zadnji nabrežinskih dogodkih. Za tem govori še Vuk o liberalni stranki, ki je na koncu svojega življenja. Shod je bil lep ter je pokazal, da Strekelj ima malo iskati v Temnici. Vsi na volišče 23. t. m. za dr. Petra Laharnarja!

Shod na Vojsčici.

V nedejo ob 8. uri zjutraj po sv. maši se je vršil volilni shod „Sloga“ na Vojsčici in sicer pred župniščem. Shod, na katerem je bilo navzočih do 150 mož volivcev, je otvoril č. g. vikar Čigon, ki je pozdravil navzoče ter je bil obenem predsednik shoda. Najprvo je govoril Lukežič ter primerjal zmoglosti dr. Laharnarja in Streklja, ki ne bo mogel biti, ako bo izvoljen, kos svoji nalogi. K tem besedam se je oglasil nek slaboznani kocinasti pek z ženskim in jokajočim glasom, ter se korenito osmešil in v enomer kričal živio Strekelj. Urednik Kremžar ga je tako safrknil, da je mož nakrat utihnil. Kremžar govori o nalogah prih. državnega zbora ter o poslancih, ki so do sedaj izvoljeni. Pozival je Kraševce, naj ne delajo izjeme na Slovenskem, kjer so izvoljeni dosedaj poslanci, ki ne prisegajo na liberalen program. Za njim je govoril Cotič, o užitnini, Vuk pa o zvišanju duhovskih plač. G. predsednik zaključil shod z živio klici na dr. Laharnarja. Vojsčica bo volila tudi dr. Laharnarja dne 23. t. m.

Shod v Gabrovici.

Č. g. kurat Nemec je sklical volivni shod po sv. maši dne 20. t. m. V novi še nedodelani hiši se je sešlo do 100 mož in mladeničev. Č. g. kurat otvori shod in da besedo g. uredniku Kremžarju. Nekateri domači napredni kričači so takoj pri prvih govornikovih besedah začeli kričati in ukljub večkratnemu opominu niso potolazili, temveč razgrajajoč tako nesramno vedli, da se je shod prenesel v župnišče, kjer se je zbralo okoli 80 zavednih volivcev, ki so potem mirno in ustrajno poslušali govornike: Kremžarja, Lukežiča in Rustjo. — Kandidatura dr. Laharnarja sprejeta soglasno z veliko navdušenostjo. Napredni kričači, ki so hoteli shod preprečiti si pač lahko štejejo v čast, da jih je zavedno ljudstvo obsodilo. — Vzbudili so le ogorčenje med vso zbrano množico — da, otroci so jih obsodili. — Nam ste koristili, ker s podivjano druhaljo noče nihče. „Neposvečeni škof“, o kam ti jadraš? — Tvoja surovost in tvojih pomagačev je obsojena!

Shod v Štanjelu.

Volivni shod v Štanjelu se je vršil 19. t. m. Na prostornem dvorišču v župnišču se je zbralo do 250 zavednih volivcev. Shod je uspel krasno. Gospod dr. Dermastija je jako lepo govoril o načelih in programu „Sloga“ ter priporočal kandidata g. dr. Laharnarja, ki krepko stoji na tem programu: Govoril je tudi č. g. domači kurat Glešič. — Zborovalci so navdušeni za kandidata proglasili dičnega dr. Laharnarja. Z burnimi živio-klici se je zaključil shod.

Shod v Škrbini.

V nedeljo ob 5h popoldne se je vršil lep voliven shod v Škrbini v hiši vrlega somišljenika g. Pipana. Ko so se naši somišljeniki in tudi drugi škrbinski volivci zbrali na dvorišču Pipanove hiše, prihrumi četa pijanih barab pred zborovalni prostor ter hoče vdreti na zborovališče. Naši možje so tolpo vrgli nazaj in zaklenili vrata. A liberalni tolovaji so začeli tolči po vratih in odpirati jih, dokler vrata niso šla s tečajev ter se odprla. Po kratkem boju so naši možje divjake izrinili ven ter podprli vrata s koli, da niso padla pod udarce liberalnih napadalcev. Vse te prizore pa je opazoval smehljaje in seigaretito v ustih župan Dugulin ter ni niti mezinca ganil, da bi pomiril razdivjane barabe, dokler niso naši sami napravili reda. In potem je imel ta človek toliko predrznosti, da se je udeležil

našega shoda. Shodu je predsedoval vrli naš somišljenik g. Pipan.

Urednik Kremžar je najprvo v krepkih besedah ožigosal liberalno podivjanost ter obnašanje škrbinskega župana, ki s tem ne dela časti občini. Zbor volivcev, ki jih je bilo nad 150, je viharno odobral besede govornika ter soglasno izrekel nezaupnico svojemu županu. Klici: Če ima župan kaj časti, se bo po tej nezaupnici odstranil. Ker se župan ni odstranil, so se čuli klici: Župan torej nima časti! Potem je govornik razpravljal o pogubnih liberalnih načelih ter škodljivem delovanju liberalne stranke ter razložil kmetijski in delavski program naše stranke. Možje so navdušeno pritrdjevali.

Za tem je govoril Lukežič o kandidatu Strekelju, katerega kandidira surova in podivjana liberalna stranka. Noben pameten in pošten mož ne sme 23. t. m. oddati svoj glas kandidatu take moralno propale stranke, stranke razuzdanca kakor so se tukaj pokazali. Kandidat te podivjane stranke pa tudi ne bo kos svoji nalogi, ako bo izvoljen, ker še nemški ne zna dobro.

Za besedo je poprijel bivši gosp. župan Pipan ter v lepih besedah vspodbujal navzoče da 23. t. m. oddajo svoje glasove našemu veleučnemu in zaslužnemu rodoljubu dr. Petra Laharnarju. Tem besedam so sledili navdušeni živio-klici. —

H koncu je govoril še domači gosp. župnik Remec ter rekel: Ne verujem, da boste Škrbinci šli 23. t. m. za temi suroveži, ki tukaj tako razsajajo. Vsi na volišče. Pokažimo da smo Škrbinci še krščanski možje!

Nato je gosp. predsednik zaključil lep shod.

Ves čas shoda je druhal zunaj razsajala in vpila ter tolkla na razne kositrene inštrumente. Župan Dugulin pa je bil na shodu in se temu smejal. Lep župan tak. Škrbinci, zapomnite se ta dan in o prvi priliki obračunajte korenito s tem človekom, ki spada vse kam drugam, ko na županski stolec. Liberalci s svojim surovim obnašanjem so veliko zgubili.

Shod v Svetem pri Komnu.

Popoldne ob 4½ uri otvori shod g. notar dr. Kotnik v hiši g. Jazbeca. Predsednikom shoda je bil izvoljen g. Abram, posestnik. Govoril je g. urednik Kremžar in šlo je gladko dostojno. — Ljudstvo bilo mirno. Med govorom se je pa utihotapila Komenska podivjana napredna in začela govornika motiti. Na razne medklice so dobili od govornika krepke odgovore, kar jih je popolnoma osmešilo. Najhujši je bil nek Taučer (Ivanogradec). Čast vrlemu predsedniku g. Abram in domačemu gospodarju Jazbecu, ki sta preprečila, da se na shodu ni izvršilo kaj hujšega. Na poziv g. dr. Kotnika naj se ločijo na eno stran oni, ki so za Laharnarja na drugo oni, ki so za Streklja so pokazali „napredni“, da se boje in šli so vsi na Laharnarjevo stran. G. Rustja govori o naprednem programu, katerega so pa sami naprednjaki obsodili in napredni program je zletel v vodnjak. Baren smeh. G. Rustja predlaga, ker vidi, da so vsi na strani dr. Laharnarja naj se zakliče vrlemu našemu kandidatu „Živijo!“ in čujte, strmite podivjanci iz „napredne“ so se vjeli in tudi oni klicali „živijo!“ O napredni kričači, ste li doživeli kje večjo blamažo? Sami ste se obsodili. Bojite se resnice — in v vaši zaslepljenosti ste sami pokazali — da ste res nevedneži največjega Kalibra. — Čast našim vrlim možem! Vaša neustrašenost mora inponirati tudi nasprotnikom. Slava vam!

Po volitvah.

Liberalna predrznost v hribih.

Iz Drežnice.

1.

Po vsej goriški deželi ni menda tako predrznih in navdušenih liberalcev, kakor

naših par dreženskih kričačev. Vse meje je preseglo njihovo agitiranje par dni pred volitvami. Z vso svojo liberalno vnetostjo so dirjali okoli ter varali in slepili naše možje.

Posebno mlademu gostilničarju je zelo ugajalo, ko je prišel tiste dneve, kakomahljivec v njegovo krčmo. Tedaj je začel reveža neusmiljeno trpinčiti s svojimi „flavzami“, katerim je kos edinole tak človek, kakor je on. To pa ni še vse. Tisti mladi „inteligentni“ poba se je celo v toliko predrznil, da je enemu tukajšnjemu, malozavednemu volivcu, ki je imel že izpolnjeno glasovnico, kar prekrstil na ime svojega kandidata dr. Gruntarja. Tako in enako je mnoge premotil, da so mu dali v roke glasovnice, kamor je zadovoljno izlil svoje maščevanje. In tako je lovil okoli svoje privrčence, kakor pajek muhe, a so ljudje vendar spoznali njegove nakane in prevare, tako da so se mu nazadnje skoraj vsi izneverili. Sram ga bodi, da se je predrznil tako črno nevaležnost do dr. Gregorčiča trositi med ljudi.

Sedaj pa klaverno okoli hodi in premišljuje grehe preteklosti — ter obupno pričakuje pogina svoje krinke.

Mi pa navdušeno kličemo: Živijo naš vrli poslanec dr. Gregorčič, katerega smo srečno izvojevali in od katerega upamo, da ne bo pozabil njemu zvestega ljudstva.

II.

Pretekli teden in sicer v sredo zvečer so zavedni Drežničani primerno pozdravili zmago dr. Gregorčiča. Na bližnjem hribu, raz katerega je krasen razgled skoraj po vsem kobariškem okraju je veličastno polpol mogočen kres, kateri je privlačeval pogled Kobaridcem. So pač bodle v oči, poraženo armado, rakete, katere so ponosno visoko v zrak frčale. Gotovo so jezno tiščali ušesa, ko so grmeli topiči, da se je hrib tresel. Živo je pričal umetni ogenj o sijajni zmagi, kakoršne ni doživela goriška dežela!

Mi se veselimo svoje zmage in nam ni mari, ako se Kobaridci jezijo, ko bobnajo po praznih sodovih brez okroglega v žepu; kajti izpraznil jim jih je volivni boj.

Dopisi.

Iz Pevme. — Veselica v proslavo pokojn. Simona Gregorčiča, koju so priredile članice Marijine družbe v Pevmi v nedeljo 12. t. m. izpala je izborna. Ves program izvršil se je točno. Petje, deklamacija, igre in prizori, vse je nudilo izvanreden užitek; zlasti prizor „Proslava Gregorčiču“, bil je nekaj posebnega. Kaj tacega se ni videlo na naših domačih odrih. Neki navzoči, vsestransko izobraženi gospod izrazil se je: „kako je vendar mogoče dekleta priprosta navaditi kaj tacega!? To je presenečenje, kakoršnega bi ne bil pričakoval! Izvrševalteljice tako težkih ulog bi delale čast odru velikih mest“. Čast vam dekleta! Ne ve se, kateri bi se dala prednost, ker vsaka je bila kos svoji nalogi. Sprejmite toraj hvalo in zahvalo vse skupaj in vsaka posebej!

Hvala tudi pevkam in posebno dotičnim pevcem in njih pevovodju g. Bajtu, ki so prostovoljno priskočili v pomoč, pa tudi res častno in povoljno rešili svojo nalogo. Pesem „Nazaj v planinski raj...“ je privabila nam solzé v oči. Slava Vam! Največi priznanje in hvala pa bodi častnej gospej L. K. R., ki je celi vsprede sestavila, članice tako izborna izurila ter sploh celo predstavo vodila. Pokazala je s tem svojo nenavadno spretnost, požrtvovalnost in ljubezen do Marijine družbe, zajedno pa tudi svojo veliko pietet do velikega pesnika in rodoljuba, našega pokojn. Simona Gregorčiča. Res narod, ki ne česti svojih velikih mož, ni jih vreden! Lepa hvala i gospej H. P. za ljubav in pomoč pred in ob veselici; pripomogla je tudi ona, da se je vse tako lepo izvršilo! Hvaležno je omeniti, da je naš dični državni poslanec dr. Ant. Gregorčič rade volje in brezplačno nam prepustil oder „Šolskega doma“ v prireditve veselice. Bodi mu s tem izrečena srčna zahvala! Udeležba je bila dosti obila. Gmotni vspeli oziroma namen veselice prav dovoljen. Mnogo povablencev smo pogrešali! Simon Gregorčič ni bil le velik pesnik in rodoljub, ampak tudi verni sin katoliške cerkve, in katoliški duhovnik, brezmadežnega značaja. Vedno je želel in delal nató, „naj

Prodaja-
stroje tudi
na teden
ske ali
mesečne
oboroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti.
Priporoča
se slav.
občinstvu

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šol. Doma“!

Glavno ravnateljstvo „PRAHA“

najstarejše češke vzajemne zavarovalnice za življenje in rente usoja se častitemu p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da je otvorilo za: Kranjsko, Štajersko, Koroško, Goriško, Istro in Dalmacijo

generalni zastop v Ljubljani

ter poverilo vodstvo večletnemu zavarovalnemu uradniku gosp.

Josipu Florjančič-u.

P. n. občinstvo se uljudno naproša, da se izvoli v vseh slučajih življenjskega zavarovanja obračati neposredno na omenjeni

generalni zastop,

ki bode radovoljno dajal vsa navodila.

Glavno ravnateljstvo zavarovalnice „PRAHA“ v Pragi.

Razpis služb.

**Pri generalnem zastopu zavarovalnice
„PRAHA“ v Ljubljani**

sprejmejo se: a) pisarniška moč; b) štirje potovalni uradniki; c) stalni (krajevni) zastopniki po vseh večjih krajih jugoslovanskih dežel.

Službe pod b) in c) oddajo se proti stalni plači in proviziji po dogovoru ter s pravico do pokojnine.

Ponudbe je tako j pošiljati na

generalni zastop zavarovalnice „PRAHA“ v Ljubljani.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestni vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 $\frac{1}{2}$ %

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

OBJAVA.

V deželni trtnici v Podturnu so na prodaj naslednje vrste rastlin:

Paradižnik (pomodoro) rudeči, debeli, zgodnji po 0.50 K 100

„ »Optimus« rudeči, debeli, grazdati „ 0.50 „ „

Jagode »Docteur Morér« z debelim plodom „ 4.— „ „

„ »Marguerite Lébreton« z debelim plodom „ 4.— „ „

Te vrtnine se morejo kupiti vsak dan razun nedelj in praznikov.

Kerševani & Čuk

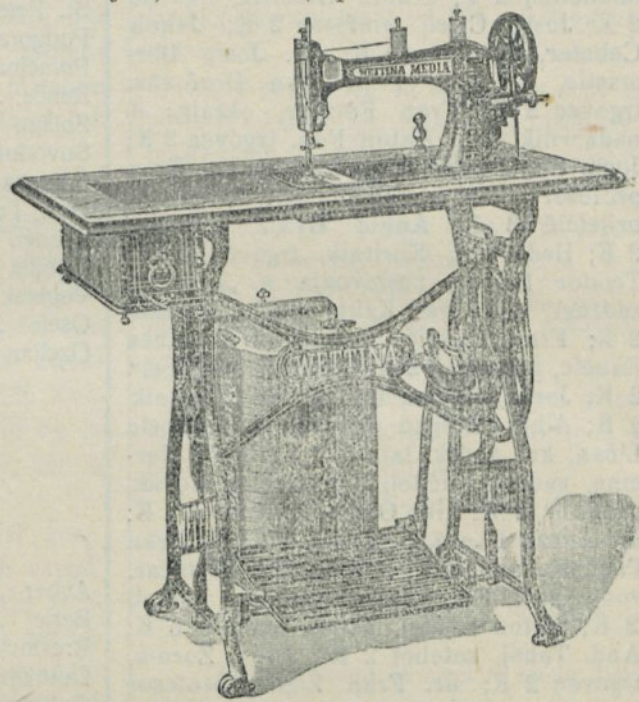
GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporočava svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — **Zaloga dvokoles.** — **Mehanična delavnica** konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5 do 10 let.

OGLAS.

V deželni trtnici v Podturnu so še na razpolago naslednje vrste vrtnih rastlin za presajanje:

Jagode »Docteur Morere« z debelim plodom po 4.— K 100

„ »Marguerite Libreton« „ 4.— „ „

Paradižniki rudeči, debeli, zgodnji „ 0.50 „ „

„ »Optimus« rudeči, debeli, gladki

grazdati „ 0.50 „ „

Zelena (šelna) praška velika „ 0.50 „ „

Malancane vijolčaste, pritlikane, zgodnje „ 0.50 „ „

Paprika štirivoglata ameriška „ 0.50 „ „

Suho mleko

v prahu najpripravnije za pekarije, to je čisto in pristno

posušeno kravje mleko.

Stane 5 kg 10 K po poštnem povzeldju. Iz 5 kg omenjenega prahu se napravi 80 l. izvrstnega mleka, torej stane 1 liter 12 vinarjev.

Poduk o napravi takega mleka je priložen.

Naroča se pod naslovom: Haupt-Depôt der Inzersdorfer Milch-Industrie, Wien II. Robertgasse 2.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12

odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Poskusite, potem sodite!

Pivo najboljše vrste, pa vendar po zmernih cenah prodaja v sodih in steklenicah

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

Zaloga v Gorici Riva Corno št. 8—10 v dvorišču nasproti Bolaffijeve zaloge vina.

Jakob Jeras, zastopnik.

Ant. Obidič

čevljar

v Semenški ulici 1

v Gorici

priporoča se za raznovrstna naročila po meri za gospe in gospode. Naročila se izvršuje hitro.